

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/119/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125010854
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3125010854.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a Mgr. Jána Odnogu v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. E. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v F. G. F. H., na neverejnom zasadnutí dňa 29. októbra 2025 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. júla 2025, sp. zn. 2Pp/27/2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením samosudcu Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. júla 2025, sp. zn. 2Pp/27/2025, bolo rozhodnuté nasledovne:

„Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, zamietá.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože odsúdený na verejnom zasadnutí podal do zápisnice proti nemu sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia krajského súdu dodatočne písomne neodôvodnil.

Prokurátor sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku (v texte tohto rozhodnutia aj len „Tr. por.“ alebo Tr. poriadok“) preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. poriadku rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tak mal možnosť vyjadriť sa k predmetu konania, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

V rámci preskúmania správnosti samotného výroku napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona (v texte rozhodnutia aj len „Tr. zák.“ alebo Tr. zákona“) súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich

povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 Tr. zák. a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 Tr. zák.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného, rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výroku samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V odôvodnení svojho rozhodnutia, na obsah ktorého týmto krajský súd poukazuje v celom rozsahu v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu, avšak nebola kumulatívne u neho splnená podmienka materiálna, teda preukázanie polepšenia a tiež podmienka odôvodnenej pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného v prípade jeho podmiennečného prepustenia. Okresný súd správne poukázal na to, že očakávanie vedenia riadneho života odsúdeným pre prípad jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody musí byť

založené na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného z hľadiska doterajšieho pôsobenia výkonu trestu odňatia slobody so zohľadnením všetkých poznatkov o správaní sa odsúdeného aj pred nástupom výkonu trestu, zohľadnením možností jeho nápravy a zohľadnením jeho osobných pomerov.

Podľa názoru krajského súdu záver okresného súdu o nesplnení zákonnej podmienky preukázania polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a správaním sa počas výkonu trestu má úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Podľa správnych zistení okresného súdu v napadnutom uznesení odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plní program zaobchádzania čiastočne, boli u neho zistené aj nedostatky v dodržiavaní zákazov vyplývajúcich zo zákona (konkrétne spočívajúce v neodbornej manipulácii s nástrojom na pracovisku a prechovávanie nepovoleného predmetu), v prípade ktorých bolo vzhľadom na postoj odsúdeného upustené od uloženia disciplinárneho trestu. Doposiaľ mu bola udelená len jedna disciplinárna odmena. Okresný súd ďalej správne uviedol, že pri posudzovaní polepšenia je okrem samotného dobrého správania odsúdeného ďalším dôležitým predpokladom aj aktívne prejavenie záujmu o osobnostný rozvoj, čo v danom prípade u odsúdeného absentovalo, rovnako odsúdený nemal záujem ani o absolvovanie základného resocializačného programu. Okresný súd tiež správne zistil, že odsúdený je opätovne vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti. Z hľadiska preukázania polepšenia v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. sa však podľa názoru krajského súdu vyžaduje, aby odsúdený počas celej doby výkonu trestu dodržiaval ústavný poriadok a normy správania sa. Tu treba zdôrazniť, že súdna prax z hľadiska splnenia podmienky preukázania polepšenia akceptuje možnosť existencie určitých nedostatkov v krátkej dobe po nástupe z dôvodu adaptačných problémov, avšak takéto nedostatky z hľadiska preukázania polepšenia nemožno akceptovať u odsúdených, ktorí majú skúsenosť s podmienkami výkonu trestu, teda u odsúdených, ktorí sú opakovane vo výkone trestu pre recidívu trestnej činnosti. Ak sa teda v prejednávanom prípade počas výkonu trestu zistili nedostatky v správaní sa odsúdeného a v plnení si svojich povinností, s ohľadom aj na to, že odsúdený nie je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, nie je podľa názoru krajského súdu možné vyvodiť odôvodnene rozumný záver, že odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Napriek tomu, že už vyššie uvedený správny záver okresného súdu je zákonným dôvodom pre zamietnutie žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd považoval za správne aj závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorých záverov odsúdený nespĺňa ani zákonnú podmienku, spočívajúcu v odôvodnenej pozitívnej prognóze budúceho správania sa odsúdeného v prípade jeho podmieneného prepustenia pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody. V prípade odsúdeného je resocializačná prognóza vyhodnotená ako menej priaznivá a to najmä vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného, kedy na jeho nápravu nemali vplyv ani predchádzajúce odsúdenia a ani výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený tak zjavne svojím správaním nepreukázal, že predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody vôbec splnil svoj výchovný účel viesť ho k tomu, aby viedol riadny život v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

V tejto súvislosti krajský súd opakovane považuje za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska účelu trestu pri recidíve odsúdeného, ktorý už vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u neho došlo k opakovanému spáchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý ho v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. mal viesť k vedeniu riadneho života. Zo skutočnosti, že odsúdený musel opätovne vykonávať trest odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť, logicky vyplýva, že ani predchádzajúca najprísnejšia forma trestu (výkon trestu odňatia slobody) odsúdeného neodradila od následného porušovania záujmov chránených Trestným zákonom úmyselnou formou, čo svedčí o zjavnej neúčte odsúdeného k týmto chráneným hodnotám aj napriek jeho osobnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody. Krajský súd sa na základe vyššie uvedených skutočností stotožnil so správnosťou záveru okresného súdu o nesplnení zákonných podmienok pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 Tr. zák.

Keďže s poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.